

THEOGNIS MEGAREVS

σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὃν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.
ἡβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
1120 Λητοΐδης καὶ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ὅφρα δίκηι ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
ἡβηι καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.²

Μή με κακῶν μίμησκε· πέπονθά τοι οἴα τ' Ὁδυσσεύς,
ὅστ' Ἀίδεω μέγα δῶμ' ἡλυθεν ἔξαναδύς,
1125 δες δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλατο νηλέι θυμῷ,
Πηνελόπης εὔφρων κουριδίης ἀλόχου,
ἥ μιν δήθ' ὑπέμεινε φίλωι παρὰ παιδὶ μένουσα,
ὅφρα τε γῆς ἐπέβη δείλ³ ἀλίονς τε μυχούς.

Ἐμπίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
1130 οὐδὲ ἀνδρῶν ἔχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς.
ἀλλ' ἡβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.